

Fautuils

n verhoal ien t Grunnegers deur Bé Kuipers

Vaaier swoare kloeten van fauteuils en n luk toaveltje het e lestdoags ien n soort rituaail wegbrocht noar störtploats, mit n kaar achter auto, en ien grode container mieterd. Boems! Zo van t voelstörtperron of de daipte ien, doar ze over nkander hin en op kop ien villen. t Toaveltje brook ien twijen onder t gewicht van ain van stoulen. Van n aander stoul brook n poot of. Doar laag brud.

t Was ien t lest van sestegerjoaren van veurege aiw en hai was n dikke twinneg joar. Noa eerst n poar moanden ien Stad bie n hospita op n bovenkoamerke ien n stille stroat, is e wat loader bie zien kammeroad en student ientrokken op n woonschip. Boot laag ien t Winschoterdaip. n Hail apaarde sensoatsie veur hom, benoam dat bewegen ien t wodder, as t haard waaide.

Feidelk was t haildaal gain 'woon'-schip. t Was gewoon n binnenvoartschip van 40 tön, m.s. 'Roelan', n soamentrekken van Roelof en Annie, t echtpoar en aigenders van boot. Ol boas was op penzioun en woonde der mit zien Annie persies tegenover. Boot zol mit heur nait weer voaren.

Zien kammeroad woonde al ien t achterèn, stuurhut en roef, t mainst geriefelke gedaailte. Doar was n euliekaggel, n aanrechtje, wat kastjederij, n ainpersoonsber en n wc. Apmoal knuderg klain, typisch veur n schip. Hai mog der ook gebruik van moaken, mor t was toch meer kammeroad zienent, benoam as dij veziede haar van n wichtje en dat gebeurde hail regelmoateg. Hai kreeg din odders dat zien kammeroad nait stoord worden wol.

Zodounde kreeg hai t vrachtroem, n lege, duustere roemte mit ronde vörms. Alleneg planken vlouer was plat. Ales was swaart, romp, dekloeken, ales. t Was der swinters stain- en stinkold en t stonk ter altied noar koolteer. Der was mor ain plestik golfplaatje tussen dekloeken veur wat daglicht, gruin van aanslag. Hai het t roem ienricht tot n koamerke en n sloapkamerke mit haardboard tegel holten regels.

Om ien schip te komen, mozzen ze over loopplaank en den deur twij lutje klapdeurkes, mit n loek ter boven dij achteroet schoof. Vlak ter achter ston n hail staail trapke. Der was ook gain elektrisch licht. Ze redder heur mit n eulielaamp, keerzen en zaklanteerns. Drinkwodder kregen ze wekelks van n parlevinker. Toch von e t wel wat hebben en benoam doarom hil hai boot aan, ondanks noadailen.

Ien dij tied kreeg e zulf ook verkeren. Zai haitte van Hilda en kwam veur eerste moal nijsgierig bie hom, noa zien gesnak over n romantische boot. Hai haar op zien menaaiier boudel haildaal netjes en gezellig moakt. Mor ze bennen al gaauwachteg votvlucht noar n café ien de buurt. Zai von ter vies en t stonk. t Is traauwens ook niks worden mit heur...

t Meubilair op boot kreeg e van n collegoa zien schoonolders. Dij man was boderieder en hai kwam op n winterse zoddertagmörge mit vrachtwoagen bie boot om meubels of te levern. t Waren vaaier grode fauteuils mit korde, bõlle poten en nog n lege toavel mit schuunze poten, apmoal ien ollerwetse stiel van donker aikenholt mit krullerg holtsniewaark en mit n donker-rode pluche beklaiden.

Stoulen konden nait deur deurkes en deur t gankje, der mozzen n poar dekloeken opzied schoven worden. Hai vond t wel goud ien dij ol boot. t Was groates en hai mos toch áargens op zitten. En n stoul is n stoul. Ooit zellen ze wel min of meer sjiek oogd hebben. Mor nou waren ze wat stand aangait op leegste plek beland, bie n jonkerel 'op koamers'. En ook letterlek: op NAP-hoogte.

Hai is noa n dik joar weer van boot ofgoan, noadat zien kammeroad en nog wat aander studenten roezie kregen mit stamgasten ien n buurtkroug. Dij lu haren doar trammelant kregen bie t koarten en n stuk of wat dronken kerels kwamen noa sloetenstied op boot bie zien kammeroad verhoal hoalen. Hai laag zulf al op bèr en hil hom koest. Vanwege zien waark haar hai n wat geregelder leven as dij studenten.

t Was n spannend mement, doar zien kammeroad toch nog zunder al teveul liggoamelk ongemak mit weg kommen is, n dikke lip en n blaauw oog. De woestelingen kwamen gelukkig nait bie homzulf. En hom der mit bemuien zol ook waaineg helpen, onnaaierde hai schieterg, hail hil hom koest.

n Dag of wat noatied is der ienbroken op boot. Deur dijzulfde kerels, waarkloze zeelu, zo bleek achterof. Zien scheerapperoat en transistorradio en nog wat aander goud waren stolen. Mor, o wonder, n poar week loader kon e dij op t hoofdbureau van plietsie bie Martinatoren weer ofhoalen. Dij zeelu haren veul meer oetvreten, n bende dij deur plietsie net ien dij tied oprod was.

Toch vuilde t nait echt lekker meer noa wat ter gebeurd was en boetendes was t toch aigelk ook nait zo'n praktische wonderij. Zien holten schotten ien t roem het e mor zitten loaten. Dij gehaaide schipper wol der niks veur geven. En wat mos e din, ales der oet sleupen? En woar mos e der zo gaauw mit hin?

t Meubilair het e der mit wat muite aal oetkregen. Stoulen en t toavelje en zien aander braiten het e mit n huurbuske noar zien olders brocht, doar hai toch nog weer n poar moanden hin te wonen ging, ien ofwachten van n nije koamer ien Stad.

En woar loat je din vaaier joepsters van fauteuils en n toavel? Din mor ien veurkoamer en aander rommel der oet, onnaaierden zien olders. En doar bennen ze din ook stoan bleven, dou e wat loader weer noar Stad te wonen ging op n meubileerde koamer. Hai gaaf niks om dij ol blokken van stoulen. Mor stoulen begonnen nog n moal aan n nij leven, heur daarde leven.

Wat zien olders der tot aan dat mement stoan haren, was n zootje aan ooit kregen en twijdehandse meubels. Schoonhaid en mooie dingen waren nait aan heur besteed. Doar was ien fiefteger joaren ien n boerenaarbaidershoesholden gewoon gain geld veur.

Zo het zien moeke ooit n aarfstuk, n antieke roodlakte spinnekoptoavel mit prachteg holtsnie-waark en ienlegd fineer, aan n opkoper verpatst veur - noar verholden - waaineg geld. Kon ze weer wat veur t hoesholden van kopen, n stofzoeger of zo. 'Mooi' was luxe en allain veur de meer welgestelden, elite.

Boetendes laaiden 'mooi' en 'luxe' toch mor tot zulfverhevven en hebzucht, von zien streng gelovege moeke. Mor toch hebben dizze fautuils tot aan t finoale vertrek van zien olders, zien moeke as leste, dainst doan as heur nette stoulen ien veurkoamer. n Koamer dij vrouger allain bruukt wer veur veziedes. En zai waren der ien heur ainvoud slim wies mit, want t paasde goud bie nkander en t leek hail wat.

Hai het hom der loader altied wat onwenneg bie vuild as e aal dij moalen op veziede kwam bie zien ollu, mit zien vraauw en loader ook mit kiender. Vanwege dij olle stoulen, doar ze din ook weer ien zaten, ien veurkoamer. Aingoal zaag e ze nog stoan ien t roem van zien boot.

Hou der dou op omraagd en op omvrijd wer. Hou der bier op greemd wer en der chips en pinda's ien noaden zaten. En mit prenten van smerege schounen der op, want hai mog geern laankoet ien twij fauteuils tegenover nkander liggen. Mor dat het e der nooit bie verteld.

Veur hom waren t gewoon stoulen zunder weerde. Ze waren ien tied van boot al n dikke fiefteg joar, en meschain nog older. Noatied hebben ze nog omtrent twinneg joar ien veurkoamer van zien ollu stoan, mit eren! Mor nou bennen ze den ècht haildaal aan heur end komen.

Groninger verhalen online

De eerder verschenen Groninger verhalen van Bé Kuipers staan 'los' online via:

 www.contactblad.info/groningerverhalen.html